

SAMENVATTINGEN - RÉSUMÉS - SUMMARIES

De naoorlogse correspondentie van “Militärverwaltungschef” Eggert Reeder (1948-1959)

SVENJA WEERS & MARNIX BEYEN

In de correspondentie die gewezen *Militärverwaltungschef* Eggert Reeder na de Tweede Wereldoorlog onderhield met enkele naaste medewerkers uit het bezettingsbestuur, betuigde Reeder op geen enkel ogenblik spijt over de keuzes die hij tijdens de bezetting had gemaakt. Tegelijk toonde hij zich geërgerd over de vele actoren uit zijn omgeving en in de ruimere West-Duitse samenleving die hun engagement binnen het nationaal-socialistische regime verhulden om snel hogerop te komen in de liberaal-democratische en kapitalistische Bondsrepubliek. Toch gaf hij nergens blijk van nostalgie naar het nazi-regime, dat hij als te radicaal bestempelde en wellicht te populistisch vond. Zijn naoorlogse positie lijkt dus noch door pragmatisch carrierisme, noch door ideologische sympathie voor het nationaal-socialisme te zijn bepaald. Veeleer toont zijn correspondentie het portret van een man voor wie het dienen van een sterke en homogene Duitse staat het hoogste gebod was. Vanuit het perspectief van dit ideaal kan ook in Reeders politieke keuzen vóór en tijdens de Tweede Wereldoorlog een hoge mate aan coherentie en continuïteit worden ontwaard.

La correspondance d'après-guerre du “Militärverwaltungschef” Eggert Reeder (1948-1959)

SVENJA WEERS & MARNIX BEYEN

Dans la correspondance qu’Eggert Reeder entretient après la guerre avec quelques proches collaborateurs de l’administration

d’occupation, l’ancien *Militärverwaltungschef* ne témoigne à aucun moment de regret vis-à-vis de ses choix du temps de l’occupation. Dans le même temps, il se montre irrité à l’égard de nombreux acteurs de son entourage et, plus largement, de la société de l’Allemagne de l’Ouest, qui dissimulent leur engagement au sein du régime national-socialiste pour gravir rapidement des échelons dans la République fédérale libérale-démocrate et capitaliste. Cependant, il ne fait nulle part preuve de nostalgie pour le régime nazi, qu’il qualifie de trop radical et trouve sans doute trop populiste. Sa position d’après-guerre ne semble donc déterminée ni par un carriérisme pragmatique, ni par une sympathie idéologique pour le national-socialisme. Sa correspondance révèle plutôt le portrait d’un homme pour qui le service envers un Etat allemand fort et homogène constitue l’impératif suprême. Si l’on se place dans la perspective de cet idéal, on peut aussi discerner un haut degré de cohérence et de continuité dans les choix politiques de Reeder avant et pendant la Seconde Guerre mondiale.

The Post-War Correspondance of “Militärverwaltungschef” Eggert Reeder (1948-1959)

SVENJA WEERS & MARNIX BEYEN

In the correspondance which former *Militärverwaltungschef* Eggert Reeder maintained after the Second World War with several of his close collaborators from the occupying administration in Belgium, he never expressed any regrets on the choices he made during the occupation. At the same time, he expressed his frustration with many actors in his proximity as well as in west-German society in general, who tried to cover up their ties with the former national-socialist regime in

order to advance more quickly in the liberal-democratic and capitalist German Federal Republic. However, he never showed any kind of nostalgia towards the Nazi-regime, which he labeled as too radical and perhaps also thought too populistic. Thus, his post-war stance did not seem to be determined by pragmatic 'careerism' neither by ideological sympathy for national-socialism. Rather, his correspondence reveals a man for whom serving a strong and homogeneous German state was the highest goal possible. From this perspective, one can detect a certain coherence as well as continuity in Reeder's political choices before and during WWII.